Pannon Egyetem Villamosmérnöki és Információs Rendszerek Tanszék

Digitális Rendszerek és Számítógép Architektúrák (BSc államvizsga tétel)

3. tétel: Vezérlő egységek, programozható logikai eszközök (modell – implementáció)

Összeállította: Dr. Vörösházi Zsolt

voroshazi@vision.vein.hu

Jegyzetek, segédanyagok:

- Tétel: Informatika / Programtervező Informatikus / Gazdaságinformatikus BSc alapszakos hallgatóknak (2012. május)
- Könyvfejezetek:
 - □ http://www.virt.uni-pannon.hu
 - → Oktatás → Tantárgyak → Digitális Rendszerek és Sz.gép Arc. / Számítógép Architektúrák

(chapter05.pdf)

Vezérlő egységek általánosan

- A számítógép vezérlési funkcióit ellátó szekvenciális egység.
- Feladata: az operatív tárban lévő gépi kódú utasítások értelmezése, részműveletekre bontása, és a szekvenciális (sorrendi) hálózat egyes funkcionális részeinek vezérlése (vezérlőjel- és cím-generálás)
- Vezérlő egység tervezési lépései:
 - megfelelő technológia, és rendszerkomponensek kiválasztása
 - komponensek összekapcsolása a működési sorrendnek megfelelően
 - □ RTL leírás alkalmazása az akciók ill. adatátvitel pontos leírására
 - □ adatút (data-path) megtervezése (*legfontosabb*!)
 - □ kívánt vezérlő jelek azonosítása, meghatározása

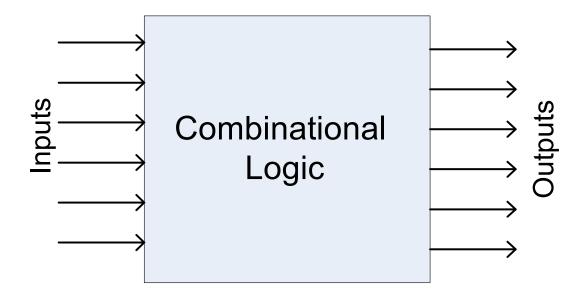
Vezérlő egységek fajtái:

- Huzalozott (klasszikus módszerrel):
 - ☐ Mealy-modell,
 - Moore-modell (Példa: FIR szűrő tervezése FSM állapotgép segítségével).
 - Multiplexeres / késleltetéses / Shift-regiszteres megvalósítások
- Mikroprogramozott (reguláris vezérlési szerkezettel):
 - □ Horizontális mikrokódos vezérlő,
 - Vertikális mikrokódos vezérlő.
- Programozható logikai eszközök (PLD):
 - □ Makrocellás típusok: PLA, PAL, PROM, CPLD,
 - □ FPGA: Field Programmable Gate Array: tetszőlegesen újrakonfigurálható kapu-áramkörök

Kombinációs hálózatok

(K.H.) Kombinációs logikai hálózatról beszélünk: ha a mindenkori kimeneti kombinációk értéke csupán a bemeneti kombinációk pillanatnyi értékétől függ (tároló "kapacitás", vagy memória nélküli hálózatok).

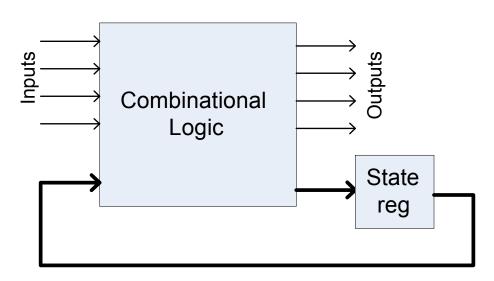

Sorrendi hálózatok:

(S.H.) Sorrendi (szekvenciális) logikai hálózatról beszélünk: ha a mindenkori kimeneti kombinációt, nemcsak a pillanatnyi bemeneti kombinációk, hanem a korábban fennállt bementi kombinációk és azok sorrendje is befolyásolja. (A szekunder /másodlagos kombinációk segítségével az ilyen hálózatok képessé válnak arra, hogy az ugyanolyan bemeneti kombinációkhoz más-más kimeneti kombinációt szolgáltassanak, attól függően, hogy a bemeneti kombináció fellépésekor, milyen értékű a szekunder kombináció, pl. a State Register tartalma)

Vezérlő egységek alapjául szolgáló hálózat!

Időzítő – vezérlő egység:

- Az <u>időzítő (ütemező)</u> határozza meg a vezérlő jelek előállításának sorrendjét.
- Egy <u>időzítő-vezérlő</u> egység általános feladata az egyes funkciók megvalósítását végző áramköri elemek (pl. ALU, memória elemek) összehangolt működésének biztosítása.
- Az időzítő-vezérlő áramkörök szekvenciális rendszerek – mivel az áramköri egységek tevékenységének egymáshoz viszonyított időbeli sorrendiségét biztosítják – melyek az aktuális kimenet értékét a bemenet, és az állapotok függvényében határozzák meg.

Az időzítő-vezérlő lehet:

- huzalozott: áramkörökkel, dedikált összeköttetésekkel fizikailag megvalósított (Mealy, Moore, MUX-os modellek alapján, illetve programozható PLD-k)
- mikroprogramozott: az adatútvonal (data-path) vezérlési pontjait memóriából (ROM) kiolvasott vertikális- vagy horizontális-mikrokódú utasításokkal állítják be

Huzalozott vezérlő egységek – klasszikus vezérlési struktúrák

A sorrendi hálózatok egyik alapmodellje. <u>Késleltetés</u>: a kimeneten az eredmény véges időn belül jelenik meg! Korábbi értékek visszacsatolódnak a bemenetre: kimenetek nemcsak a bemenetek pillanatnyi, hanem a korábbi állapotoktól is függenek. Problémák merülhetnek fel az állapotok és bemenetek közötti szinkronizáció hiánya miatt (változó hosszúságú kimenetet - dekódolás). Ezért alkalmazzuk legtöbb esetben a második, Moore-féle automata modellt.

Három halmaza van: (Visszacsatolni az állapotregisztert a késleltetés

miatt kell)

 \square X – a bemenetek,

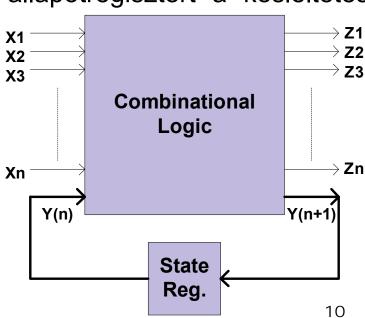
□ Z – a kimenetek,

□ Y – az állapotok halmaza.

Két leképezési szabály a halmazok között:

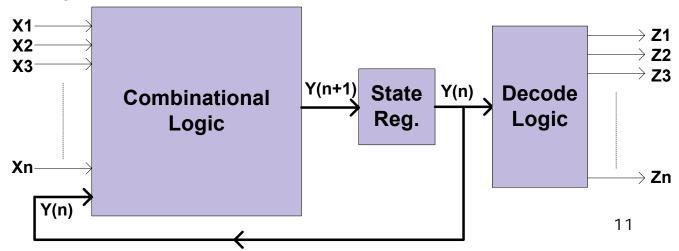
□ $\delta(Xn,Yn) \rightarrow Yn+1$: következő állapot fgv.

 \square $\mu(Xn,Yn) \rightarrow Zn$: kimeneti fgv.

2.) Moore-modell

- A kimenetek közvetlenül csak a pillanatnyi állapottól függenek (bemenettől függetlenek v. közvetve függenek). Tehát a kimenetet nem a bemenetekhez, hanem mindig az aktuális állapotoknak megfelelően szinkronizáljuk.
- Három halmaza van:
 - □ X a bemenetek,
 - \square Z a kimenetek,
 - ☐ Y az állapotok halmaza.
- Két leképezési szabályok
 - □ $\delta(Xn,Yn)\rightarrow Yn+1$: köv. állapot fgv.
 - \square $\mu(Yn) \rightarrow Zn$: kimeneti fgv.

Input \Rightarrow Next-State \Rightarrow Present-State \Rightarrow Output

Mikrokódos vezérlők – reguláris vezérlési struktúrák

Ismétlés: Vezérlő egységek

- Általánosságban: a vezérlő egység feladata a memóriában lévő gépi kódú program utasításainak
 - □értelmezése (decode),
 - □ részműveletekre bontása,
 - és ezek alapján az egyes funkcionális egységek vezérlése (a vezérlőjelek megfelelő sorrendben történő előállítása).

Klasszikus vagy reguláris módszer

- Eddig a "klasszikus", késleltetéses módszereket tárgyaltuk (huzalozott és shift-regiszteres példákkal). A rendszer tervezésekor, miután a feladat elvégzéséhez szükséges vezérlőjeleket definiáltuk, meg kell határozni a kiválasztásuk sorrendjét, és egyéb specifikus információkat (rendszer ismeret, tervezési technikák, viselkedési leírások – pl.VHDL)
- Wilkes (1951): A komplex vezérlési folyamatokat "reguláris módszerrel" lehet egyszerűsíteni: nevezetesen gyors memória elemeket kell használni az utasítássorozatok tárolásánál. Állapotgépekkel (FSM) modellezik a vezérlő egység működését, és ezt a modellt transzformálják át mikrokódot használva. Az adatútvonal vezérlési pontjait memóriából (ROM) kiolvasott vertikális- vagy horizontálismikrokódú utasításokkal állítják be!

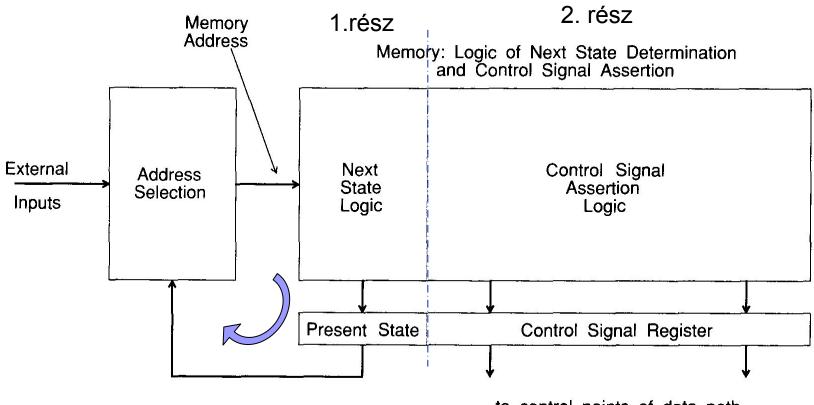

Reguláris módszer: mikrokódos vezérlés tulajdonságai

- Mikrokód: gépi kódú utasításokat (IR) → alacsonyabb szintű áramköri utasítások sorozatára leképező köztes kód
- Szerepe: értelmezés (interpreter / translator) a fenti két szint között:
 - □ A gépi kódú utasítások változtatásának lehetősége (RISC, CISC), anélkül hogy a HW változna
 - Mai rendszerek olvasható mikrokódját gyors memóriában (általában ROM), vagy PLD-ben tárolják (írható esetben RAM, vagy Flash is lehet)

M

FSM megvalósítása Memóriával

to control points of data path

- 1.rész: szabályozza az eszköz működését a megfelelő állapotok sorrendjében
- 2.rész: szabályozza az adatfolyamot a megfelelő vezérlőjelek beállításával (assertion) az adatúton (vezérlési pontokon)

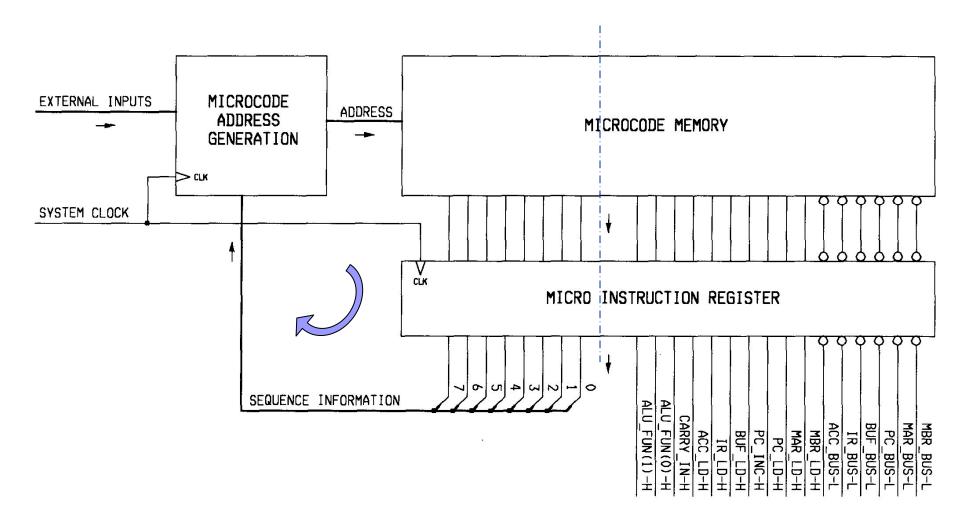

FSM megvalósítása Memóriával (folyt)

- Address Selection: (mint új elem) a következő utasítás (Next State), és beállítani kívánt vezérlőjel (control signal assertion) címére mutat a memóriában.
- A memória címet (memory address-t) külső bemenő jelek és a present state határozzák meg együttesen. E cím segítségével megkapjuk az adott vezérlő információ pontos helyét a memóriában, ill. ez az információ, mint új állapot betöltődik a vezérlőjel regiszterbe (Control Signal Register).
- Next-State kiválasztásához szükséges logikai memória méretét az aktuális állapotok száma, az állapotdiagram komplexitása, és a bemenetek száma határozza meg.
- Control Signal generálásához szükséges logikai memória méretét a bemenetek száma, a függvény (vezérlő jel) komplexitása, és a vezérlőjelek száma határozza meg.

м

Általános Mikrokódos vezérlő

Általános Mikrokódos vezérlő felépítése

- Micro Instruction Register: a "Present State" (aktuális állapot) regisztert + a Control Signal regisztert egybeolvasztja (az adatút vezérlővonalainak beállítása / kiválasztása). Mikroutasítások sorrendjében generálódik a vezérlőjel!
- Microcode Memory: a Control Signal Assertion Logic vezérlőjel generálás/beállítás + "Next-State" kiválasztása (mikroprogram eltárolása) összevonása
- Microcode Address Generator: a vezérlő jelet az aktuális mikroutasítások lépéseiként sorban generálja, de címkiválasztási folyamat komplex. Sebesség a komplexitás rovására változhat! (komplexebb vezérlési funkciót alacsonyabb sebességgel képes csak generálni). A következő cím kiválasztása még az aktuálisan futó mikroutasítás végrehajtása alatt végbemegy! Számlálóként működik: egyik címről a másik címre inkrementálódik (mivel a mikroutasításokat tekintve szekvenciális rendszerről van szó). Kezdetben resetelni kell.

Általános Mikrokódos vezérlők tulajdonságai

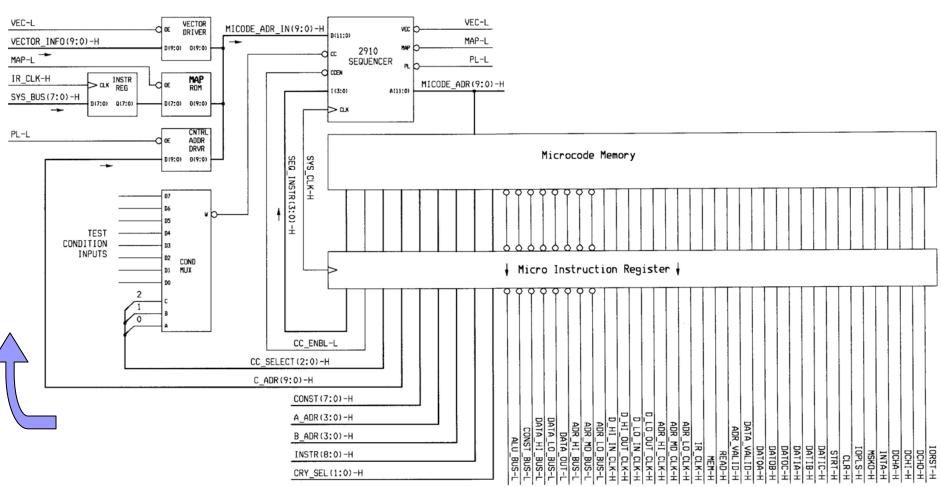
- Egy gépi ciklus alatt egy mikroprogram fut le (amely mikroutasítások sorozatából áll). A műveleti kód (utasítás opcode része) a végrehajtandó mikroprogramot jelöli ki. A mikrokódú memória általában csak statikus módon olvasható gyárilag konfigurált ROM, ha írható is, akkor dinamikus mikroprogramozásról beszélünk.
- Ha a mikroprogram utasításai szigorúan szekvenciálisan futnak le, akkor a címüket egy egyszerű számláló inkrementálásával megkaphatjuk. Memóriából érkező bitek egyik része a következő cím kiválasztását (Sequence Information), míg a fennmaradó bitek az adatáramlást biztosítják.
- Mai gyors félvezető alapú memóriáknak köszönhetően kis mértékben lassabb, mint a huzalozott vezérlő egységek, mivel ekkor a memória elérési idejével (~ns) is számolni kell (nem csak a visszacsatolt aktuális állapot késleltetésével.

1.) Horizontális mikrokódos vezérlő

- Mindenegyes vezérlőjelhez saját vonalat rendelünk, ezáltal horizontálisan megnő a mikro- utasításregiszter kimeneteinek száma, (horizontálisan megnő a mikrokód). Minél több funkciót valósítunk meg a vezérlőjelekkel, annál szélesebb lesz a mikrokód.
- Ennek köszönhetően ez a leggyorsabb mikrokódos technika, mivel minden bit független egymástól ill. egy mikrokóddal többszörös (konkurens) utasítás is megadható. Pl: a megfelelő regisztereket (memória, ACC) egyszerre, egyidőben tudjuk az órajellel aktiválni, ezáltal egy órajelciklus alatt az információ mindkét irányba átvihető. Növekszik a sebesség, mivel nincs szükség a vezérlőjelek dekódolását végző dekódoló logikára. Így minimálisra csökken a műveletek ciklusideje.
- Azonban nagyobb az erőforrás szükséglete, fogyasztása.

Horizontális mikrokódos vezérlő

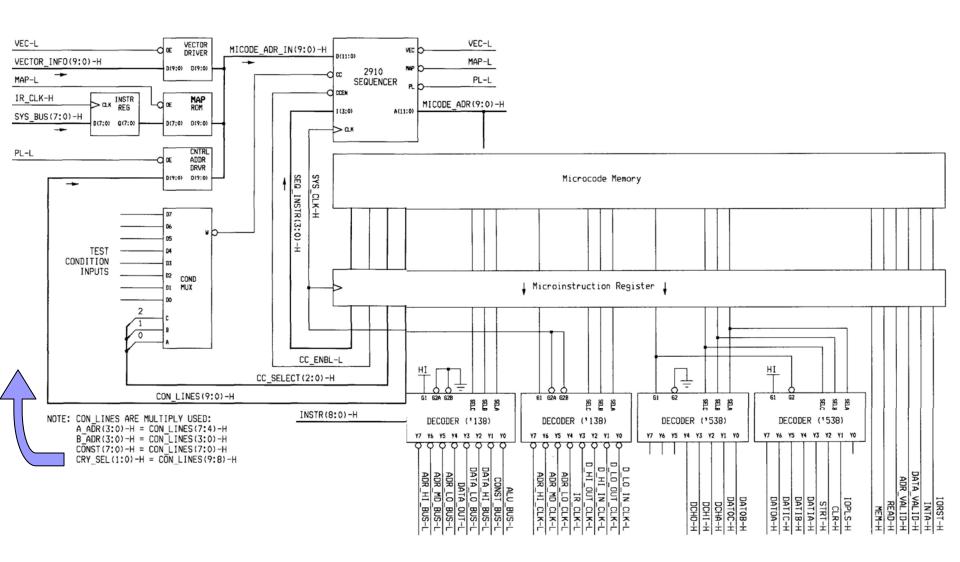

2.) Vertikális mikrokódos vezérlő

- Nem a sebességen van a hangsúly, hanem hogy takarékoskodjon az erőforrásokkal (fogyasztás, mikrokódban a bitek számával), ezért is lassabb.
- Egyszerre csak a szükséges (korlátozott számú) biteket kezeljük, egymástól nem teljesen függetlenül, mivel közülük egyszerre csak az egyiket állítjuk be (dekódoljuk). A jeleket ezután dekódolni kell (több időt vesz igénybe). A kiválasztott biteket megpróbáljuk minimális számú vonalon keresztül továbbítani.
- A műveletek párhuzamos (konkurens) végrehajtása korlátozott. Dekódolás: log₂(N) számú dekódolandó bit -> N bites kimeneti busz. Több mikroutasítás szükségeltetik ⇒ így a mikrokódú memóriát "vertikálisan" meg kell növeli.

Vertikális mikrokódos vezérlő

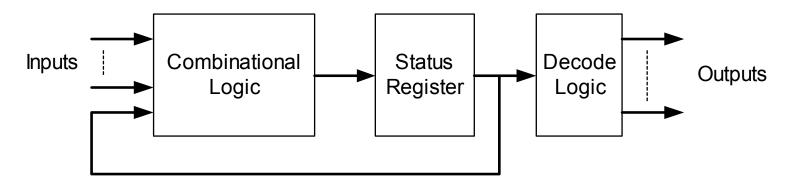

Programozható logikai eszközök (PLD)

Állapotgép FSM tervezés tulajdonságai

- Két kombinációs logikai hálózatból és egy regiszterből áll
- Tervezés során az állapot-átmeneteket vesszük figyelembe,
 DE
- Hibavalószínűség nagy,
- Szimulációs eszközök (Tools) hiánya,
- Hibák lehetségesek a prototípus fejlesztése során is,
- Könnyen konfigurálható / flexibilis eszközök szükségesek
 - → mindezek használunk programozható alkatrészeket

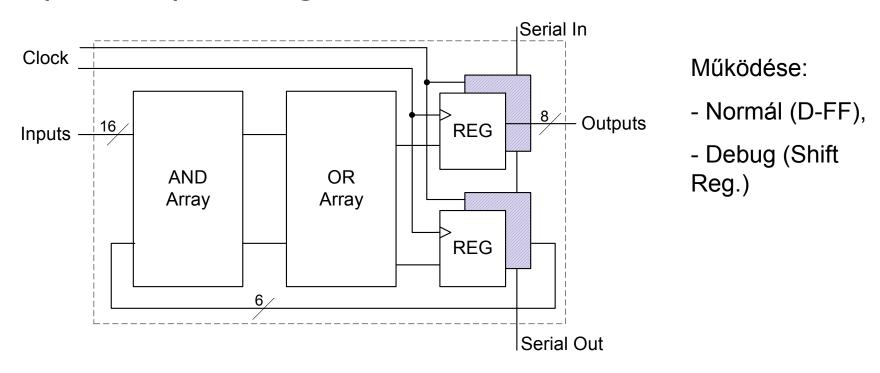

Field Programmable Logic Sequencer (FPLS) – Logikai sorrendvezérlő

- Egy vezérlő egység Next-State logikai blokkjának megvalósítása a tervező, gyártó feladata. Általában változó logikát használnak a függvények megvalósításánál.
- A felhasználó által programozható logikai sorrendvezérlő (Field Programmable Logic Sequencer) programozható alkatrészekből építhető fel, amelyek a következőkben részletesen ismertetésre kerülnek.

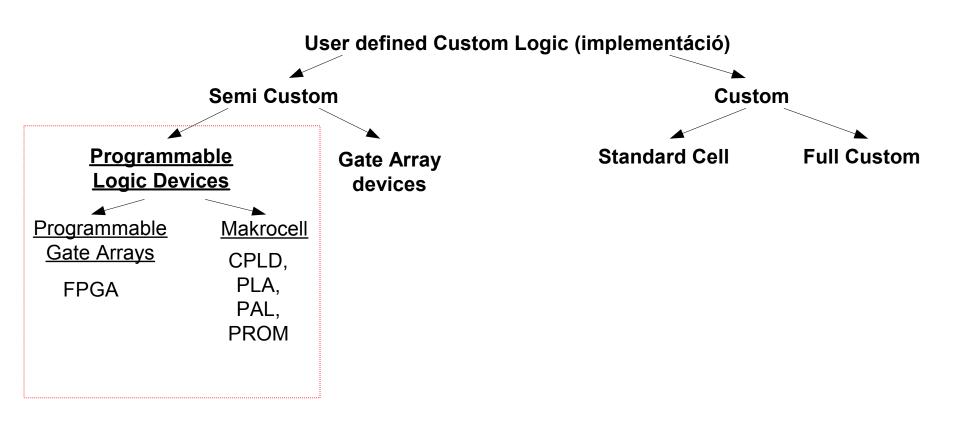
Field Programmable Logic Sequencer (FPLS) – Logikai sorrendvezérlő

A logikai sorrendvezérlőnek 16 külső bemeneti vonala van, 1 RESET és 1 kimenetengedélyező vonala, ill. 8 kimeneti vonala. A regiszterek egy-egy állapotot tárolnak, amelyek az órajel hatására a kimenetre íródnak, vagy a 6 belső, *visszacsatoló* vonalon keresztül visszacsatolódnak. A Next-State ill. a kimeneti szintek meghatározásánál programozható AND/OR tömböket használnak.

Felhasználó által definiált logikai implementációk:

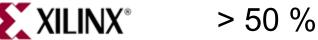
²⁹

M

Programozható logikai eszközök (PLD-k) két fő típusa:

- 1.) Makrocellás PLD-k: (Programmable Logic Devices):
 - □ PLA

 - □ PROM
 - □ EPLD, CPLD
- 2.) FPGA (Field Programmable Gate Array): Programozható Gate Array áramkörök

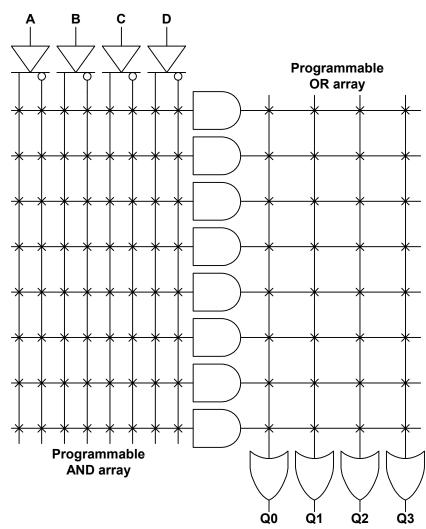

- □ Actel (főleg űrkutatásban alkalmazott)
- □ Lattice, Quicklogic, SiliconBlue, Achronix stb. sorozatok

re.

Programmable Logic Array

- Mindkét része (AND, OR) programozható
- Bármely kombinációja az AND / OR-nak előállítható
- Mintermek OR kapcsolata (DNF)
- Programozható kapcsolók a horizontális/ vertikális vonalak metszésében
- Q_n Kimeneteken D tárolók!
 (visszacsat. a bemenetekre)

Programozásuk (pl. Fuse – biztosítékok) segítségével

- Az összeköttetés mátrix metszéspontjaiban akár kis biztosítékok (fuse) helyezkednek el. Gyárilag logikai '1'-est definiál, tehát vezetőképes. Ha valamilyen spec. programozó eszközzel, a küszöbnél nagyobb feszültséget kapcsolunk rá, átégethető, tehát szigetelővé (nem-vezető) válik, és logikai '0'-át fog reprezentálni.
- A biztosíték átégetése, csak egyszer lehetséges, utána már csak a programozott állapotot fogja tárolni (OTP – One time programmable IC).

Példa: PLA tervezése

Realizálja a következő függvényeket:

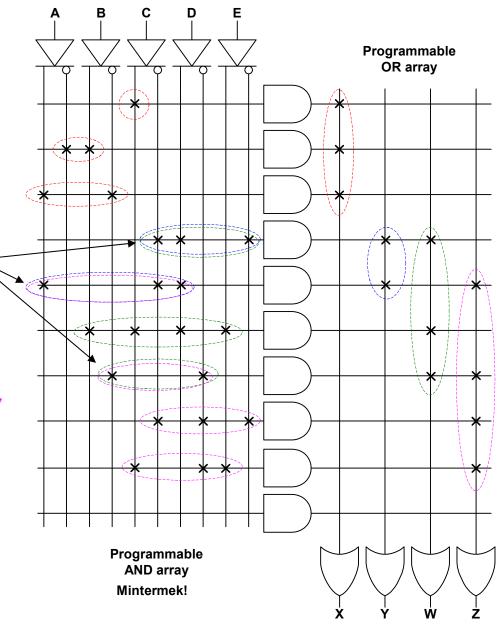
$$X = C + \overline{A} \cdot B + A \cdot \overline{B}$$

$$Y = \overline{C} \cdot D \cdot \overline{E} + A \cdot \overline{C} \cdot D$$

$$W = \overline{C} \cdot D \cdot \overline{E} + B \cdot C \cdot D \cdot E + \overline{B} \cdot \overline{D}$$

$$Z = A \cdot \overline{C} \cdot D + \overline{B} \cdot \overline{D} + \overline{C} \cdot \overline{D} \cdot \overline{E} + C \cdot \overline{D} \cdot E$$

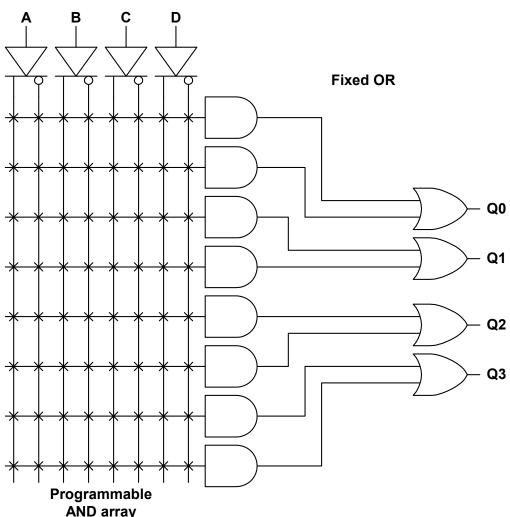
- Tehát 5 bemenete (A,B,C,D,E) és
- 4 kimenete (X,Y,W,Z) van.
- Rajzoljuk fel a kapcsolást !

M

Programmable AND Logic (PAI)

- Egy programozható rész -AND / míg az OR fix
- Véges kombinációja áll elő az AND / OR kapcsolatoknak
- Metszéspontokban kevesebb kapcsoló szükséges
- Gyorsabb, mint a PLA
- Q_n kimeneteken D tárolók (visszacsatolódhatnak a bemenetekre)

v

Programmable Read Only Memory

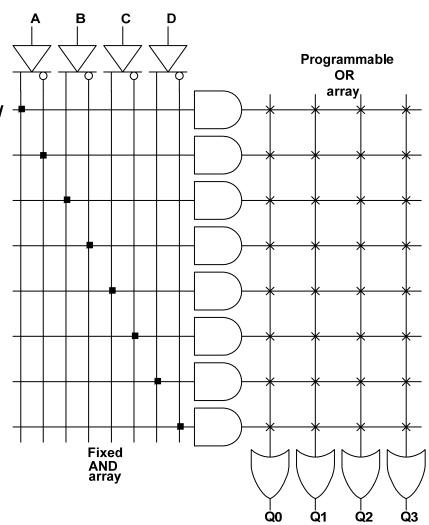
(PROM)

 Egy programozható rész - OR / míg az AND fix

 Véges kombinációja áll elő az AND / OR kapcsolatoknak

 Metszéspontokban kevesebb kapcsoló szükséges

- Gyorsabb, mint a PLA
- Q_n kimeneteken D tárolók! (visszacsatolódhatnak a bemenetekre)

x: programozható

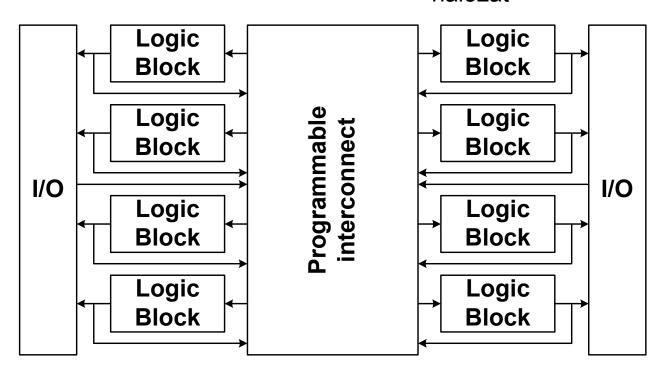
■: fix

Complex Programmable Logic Device (CPLD)

- Logikai Blokk-ban
 - □ ~ PAL / PLA
 - Regiszterek (D-FF)
- I/O Blokkok

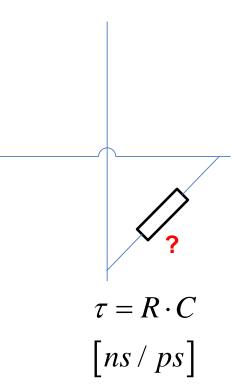
- Programozható összeköttetések (Interconnect)
 - □ Teljes (Full-crossbar), vagy
 - Részleges összeköttetés hálózat

Programozási technikák (összeköttetésekben)

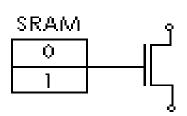
- a.) SRAM
- b.) MUX
- c.) Antifuse
- d.) Floating Gate
 - □ e.) EPROM/EEPROM/Flash

a.) SRAM cellás

- Tulajdonságai: (pl Xilinx, Altera, Lattice etc.)
 - végtelen sokszor újraprogramozható (statikus RAM)
 - táp kikapcsolása után az SRAM elveszti tartalmát
 - bekapcsoláskor (inicializáláskor) a programot be kell tölteni, fel kell programozni
 - az SRAM cellára egy áteresztő tranzisztor van csatolva. A tranzisztor vagy kinyit (vezet), vagy lezár. Az SRAM értéke, ami egy bitet tárol ('0' vagy '1') letölthető. Összeköttetéseket, vagy MUX-ok állását is eltárolja.
 - □ 1 bit tárolása az SRAM-ban (min. 6 tranzisztorból áll)
 - sok tranzisztor (standard CMOS), nagy méret, nagy disszipáció
 - □ nem kell frissíteni az SRAM-ot
 - nagy 0.5-2 kΩ átmeneti ellenállás
 - nagy 10-20 femtoF parazita kapacitás

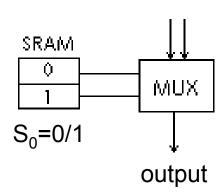

b.) MUX - multiplexeres

Tulajdonságai:

□ az SRAM-ban tárolt '0' vagy '1' értéket használunk a Multiplexer bemeneti vonalának kiválasztásához. (Működése hasonló az SRAM celláéhoz.) /Bemenetek közül választ a szelektáló SRAM-beli érték segítségével és a kimenettel köti össze./

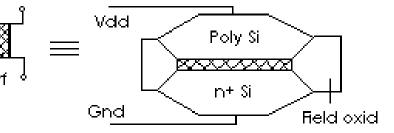

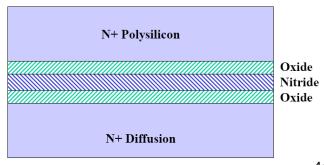
c.) Antifuse

A tranzisztor Gate-jét amorf kristályos Si alkotja, amelyet relatíve nagy feszültség (kb 20-30V) hatására átkristályosítunk (átolvasztás), így vezetővé válik véglegesen. Pl. Texas Instruments, Actel, QuickLogic alkalmazza ezt a technológiát. Tulajdonságai:

Si

- dielektrikum "átégetése" irreverzibilis folyamat, nem lehet újraprogramozni
- csak egyetlen egyszer programozható (OTP)
- megvalósítható, kis Amort méreten disszipáció
- kis átmeneti ellenállás 300 Ω
- kis parazita kapacitás 1.1-1.3 femtoF
- előállításához sok maszkréteg szükséges, drága technológiát igényel
- Típusai
 - ONO (Oxid-Nitrid-Oxid)
 - Amorf Si

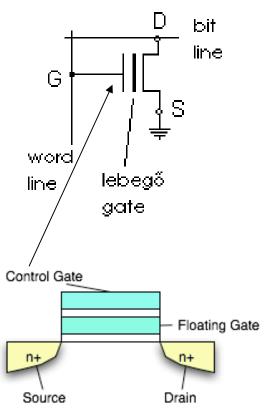

d.) Floating gate

Két-gates tranzisztor, melynek középső gate-je a lebegő gate, tárolja az információt. A másik gate fix (control vagy érzékelő gate), biztostja az írást, olvasást. Programozható összeköttetéseknél, csomópontokban használatos.

Tulajdonságai:

- Programozása/írás: control gate segítségével töltéseket viszünk fel a lebegő Gate-re, kinyit a tranzisztor
- □ többször törölhető (kis ablakon keresztül UV fénnyel)
- kikapcsoláskor is megőrzi tartalmát (nonvolatile, akár 99 évig), töltések nem sülnek ki
- nagy 2-4 kΩ átmeneti ellenállás
- □ nagy 10-20 femtoF parazita kapacitás
- □ PL. Intel, Actel, Lattice

e.) EPROM / EEPROM / Flash

- Tulajdonságai:
 - "Floating-gate" technológiát alkalmazza!
 - □ 10000x szer programozható
 - Megőrzi tartalmát (Non-volatile)
 - □ UV-fénnyel törölhető (EPROM)
 - □ Elektromosan törölhető (EEPROM / Flash)
 - □ Nagy felület
 - Nagy átmeneti ellenállás, nagy parazita kapacitás
 - További CMOS gyártási lépések (sok maszk réteg) szükségesek – drága
 - □ Pl: Altera (3000, 5000 első sorozatai)